

HELLEHØJ

Strandgade 122

I 1918 købte Lærer Christian Wigdal, Strandby, en byggegrund, som sandsynligvis er udmatrikuleret fra Højsgaard. Teorien er, at Wigdal fik lov at købe grunden, fordi man på den måde fik markskellene rettet ud – og derved undgik at skulle køre rundt om den gravhøj, der lå der. I 1928 sløjfede man gravhøjen.

Sagnet siger, at lokaliteten fra tidernes morgen har været "en hellig høj" – og at man startede med at bygge Haarby Kirke her. Projektet mislykkedes, fordi "natmænd" hele tiden fjernede det, man havde bygget om dagen. Derfor flyttede man Haarby Kirke op til dens nuværende placering.

I begyndelsen af 1930'erne begyndte man byggeriet af Hellehøj. Under udgravningen fandt man en bronzealderdolk, som kan ses på Stiftsmuseet i Odense.

Rygtet siger også, at man fandt en runesten, som blev muret ind i soklen?

Bygmester og arkitekt var C. M. Madsen. Originaltegningerne er bevaret og hænger i dag på vores væg.

Kort tid efter at huset var færdigbygget udvidede man det med et indgangsparti og østgavlen blev flyttet så stuearealet blev forøget, derved fik man også en syd- og vestvendt terrasse.

Hus + garage fotograferet fra sydsiden

Haven.

På den cirka 6000 m² stor grund ønskede hr. og fru Wigdal, at anlægge en have i bedste engelske stil. Der blev anlagt en bøgealle langs skel, således man kunne spadsere grunden rundt. Efter Wigdals død i 1952 fik hækkene lov at vokse uhæmmet, så hæktræerne er blevet til stor bøgetræer.

Det blev plantet ca. 60 frugttræer.

I forhaven blev et springvand anlagt og på billedet ser man hr. og fru Wigdal nyde det.

Marts 1979

Efter fru Wigdals død i 1969 stod huset tomt i 10 år. Adskillige ønskede i denne periode at købe huset, men nevøen, Gunnar Hansen, der havde arvet huset svarede: "Man sælger ikke et arvestykke." I marts 1979 var han kommet på andre tanker: Hellehøj skulle sælges. Vi (Birthe og Hans Ove Olesen) meldte os sammen med to andre par som mulige købere.

Med Gunnar Hansen siddende bag et skrivebord i stuen mod syd, fik vi parvis foretræde - det kan man vist godt kalde det? Gunnar Hansens handelsstrategi var klar: Hvis ikke du kan eller vil betale den forlangte pris, så slutter samtalen! Vi betalte det forlangte og måtte yderligere betale for de 300 l fyringsolie, der lå i tanken!!! Afslag var et ukendt begreb!

Vi var nu de lykkelige ejere af et forfaldent og misligholdt hus. Man kan vist godt antyde, at intet var blevet vedligeholdt og passet siden Wigdal døde i 1952.

Det var så slemt, at min mor græd, da hun så huset første gang.....hun forstod ikke, at vi ville bytte vores nybyggede parcelhus ud med det, hun kaldte en ruin!

Haarby Lokalhistoriske Forening
Hans Ove Olesen